

Prasība pret Eiropas Kopienu Tiesu, ko André Bonnet iesniedza 2004. gada 4. oktobrī

(lieta T-406/04)

(2004/C 300/96)

(tiesvedības valoda – franču)

Eiropas Kopienu Tiesā 2004. gada 4. oktobrī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Eiropas Kopienu Tiesu, ko cēla André Bonnet, ar dzīvesvietu Saint Pierre de Vassols (Francija), kuru pārstāv Hervé de Lépinau, avocat, kas norādīja adresi Luksemburgā.

Prasītāja prasījumi Tiesai Pirmās instances tiesā ir šādi:

- atcelt 2004. gada 11. februāra un 2004. gada 4. marta 2. jūlija lēmumu, kā arī lēmumu par citas personas iecelšanu amatā, kuru vajadzētu ieņemt prasītājam;
- nospriest, ka 2004. gada 4. februāra pieņemšanai darbā ir jāstājas spēkā 2004. gada 1. martā;
- piespriest Eiropas Kopienu Tiesai maksāt prasītājam 100 000 eiro morālā kaitējuma atlīdzinājumu, kā arī 5000 eiro mēnesī, sākot no 1. marta līdz brīdim, kad prasītājs tiks iecelts amatā;
- pakārtoti un daļēji papildus, pieņemot, ka Pirmās instances tiesas lēmums nebūs par pamatu tam, lai prasītājs noteikti tik iecelts amatā, piespriest Eiropas Kopienu Tiesai maksāt zaudējumu atlīdzību 260 000 eiro apmērā, ieskaitot likumiskos procentus no prasības iesniegšanas dienas.
- jebkurā gadījumā piespriest Eiropas Kopienu Tiesai atlīdzināt izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja prasījumi ir identiski tiem, ko prasītājs norādījis lietā T-132/04 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ OV C 168, 26.6.2004., 7. lpp.

Prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko Benedicta Miguelez Herreras iesniedza 2004. gada 1. oktobrī

(lieta T-407/04)

(2004/C 300/97)

(tiesvedības valoda - franču)

Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesā 2004. gada 1. oktobrī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko cēla Benedicta Miguelez Herreras, kura norādīja adresi Briselē un kuru pārstāv Marc van der Woude un Valérie Landes, avocats.

Prasītājas prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

- atcelt Juridiskā dienesta ģenerāldirektora lēmumu, ar ko, īstenojot 2003. gada paaugstināšanu amatā, viņai piešķir tikai vienu ģenerāldirektorāta priekšrocības punktu un ko apstiprināja un pasludināja par galīgu lēmumu iecelējinstiucija, pieņemot lēmumu par sūdzības noraidīšanu;
- atcelt iecelējinstiucijas lēmumu, ar ko, īstenojot 2003. gada paaugstināšanu amatā, prasītājai piešķir 23 punktus, C2 kategorijas ierēdņu nopelnu sarakstu, kas sagatavots, īstenojot 2003. gada paaugstināšanu amatā, C1 kategorijā paaugstināto ierēdņu sarakstu, kas sagatavots, īstenojot 2003. gada paaugstināšanu amatā, un jebkurā gadījumā lēmumu par prasītājas vārda neierakstīšanu šajos sarakstos;
- atcelt, ja ir nepieciešams, lēmumu par sūdzības noraidīšanu;
- piespriest Eiropas Kopienu Komisiju atlīdzināt izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Šajā lietā norādītie pamati un galvenie argumenti ir līdzīgi tiem, kas norādīti lietā T-311/04 José Luis Buendia Sierra/Komisija.

Prasība pret Eiropas Savienības Padomi, ko Anke Kröppelin iesniedza 2004. gada 4. oktobrī

(lieta T-408/04)

(2004/C 300/98)

(tiesvedības valoda - franču)

Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesā 2004. gada 4. oktobrī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Eiropas Savienības Padomi, ko cēla Anke Kröppelin (Brisele), kuru pārstāv Sébastien Orlandi, Albert Coolen, Jean-Noël Louis un Etienne Marchal, avocats, kas norādīja adresi Luksemburgā.

Prasītājas prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

- atzīt par spēkā neesošu Padomes lēmumu, ar kuru tika atteikts prasītājam piešķirt ekspatriācijas pabalstu un no tā izrietošās tiesības, viņai stājoties dienesta attiecībās 2003. gada 1. novembrī.
- piespriest Eiropas Savienības Padomei atlīdzināt izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Pirms stāšanās Padomes dienestā prasītāja bija Chancellerie du Land Mecklenburg-Vorpommern dienestā Briselē. Savā prasībā viņa apstrīd atteikumu piešķirt viņai ekspatriācijas pabalstu.

Savas prasības pamatojumam prasītāja atsauca uz Civildienesta noteikumu VII pielikuma 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta pārkāpumu, tā kā Padome neuzskatīja, ka prasītāja bija apstākļos, kas rodas darba rezultātā, kas veikts kādas citas valsts labā. Prasītāja bez tam atsauca uz vienlīdzīgas attieksmes un nediskriminācijas principa pārkāpumu.

Prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko Benito Latino iesniedza 2004. gada 4. oktobrī

(lieta T-409/04)

(2004/C 300/99)

(tiesvedības valoda - franču)

Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesā 2004. gada 4. oktobrī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko cēla Benito Latino, Lauzun (Francija), kuru pārstāv Juan Ramón Iturriagoitia, avocat.

Prasītāja prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

- atcelt 2002. gada 6. maija medicīnisko ziņojumu, kas tika paziņots 2003. gada 11. novembrī un ko prasītājs saņēma 2003. gada 15. novembrī;
- atcelt Komisijas 2003. gada 11. novembra lēmumu, kas tika saņemts 2003. gada 15. novembrī, ciktāl prasītājam tiek atzīta pastāvīga daļēja invaliditāte 5 % līmenī un ciktāl prasītājam tiek uzlikts apmaksāt noteiktus medicīniskās komisijas locekļu izdevumus un honorārus;
- piespriest Komisijai apmaksāt visus medicīniskās komisijas locekļu izdevumus un honorārus;
- piespriest Komisijai pilnībā apmaksāt visus procesa honorārus un izmaksas.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītājs, bijušais Komisijas ierēdnis, kas no 1969. gada līdz 1991. gadam strādāja Berlaymont ēkā Briselē, 1994. gadā pieprasīja, lai tiktu atzīta viņa elpošanas ceļu saslimšanas profesionālās slimības izcelsmi, kuras pamatā bija azbesta ietekme, kurai viņš ticis pakļauts. Pirmo Komisijas lēmumu par šo lūgumu, kas atzina viņa saslimšanas profesionālās slimības izcelsmi un noteica invaliditāti 5 % līmenī, Pirmās instances tiesa atcēla prasītāja celtās lietas T-300/97 (!) ietvaros.

Pēc augšminētā sprieduma Komisija no jauna sasauca medicīnisko komisiju un pēc tam, kad šī komisija 2002. gada 6. maijā bija pieņēmusi jaunu medicīnisko ziņojumu, pieņēma apstrīdēto lēmumu.

Savu prasījumu pamatojumam prasītājs, pirmkārt, norāda, ka medicīniskās komisijas vairākuma ziņojums pārkāpj Civildienesta noteikumu 73. pantu, jo tas neņem vērā atsevišķo ziņojumu. Bez tam ziņojums neatbilst Pirmās instances tiesas judikatūrā noteiktajām prasībām un satur pretrunīgus un nesaprotamus vērtējumus.

Prasītājs arī atsauca uz noteikumu par ierēdņu apdrošināšanu pret negadījumu un slimību risku 3., 17. un 20. panta pārkāpumiem, šo pašu noteikumu pielikuma trešā punkta pārkāpumu un Beļģijas oficiālās invaliditātes noteikšanas skalas 383. -383. panta un 387. un tam sekojošo pantu pārkāpumu. Tāpat viņš apgalvo, ka medicīniskā komisija ir bijusi neobjektīva, kā arī, ka divi no tās locekļiem ir bijuši viņam naidīgi. Pēc prasītāja domām, būtu jāizveido jauna medicīniskā komisija, ņemot vērā aizstāvības tiesības.

(!) OV 1998 C 41, 23. lpp.

Prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko Jean-Paul Keppenue iesniedza 2004. gada 6. oktobrī

(lieta T-411/04)

(2004/C 300/100)

(tiesvedības valoda - franču)

Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesā 2004. gada 6. oktobrī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko cēla Jean-Paul Keppenue, dzīvojošs Etterbeek (Beļģija), kuru pārstāv advokāts Paul-Emmanuel Ghislain.